

[Steen Folke]

produkter, en anden, at den fremmer en strukturrationalisering, idet små landbrug overvejende må forlade sig på husdyrhold og købe korn fra større landbrug, der derved styrkes økonomisk. Endelig bevirker den store forskel, at der betales importafgifter i tilfælde af import af korn fra lavprisområdet uden for EF. Forskellen udlignes som bekendt ved importafgifter, der giver indtægter til EF-kassen.

I ly af hele dette system – og det er jo langt mere indviklet i virkeligheden – har der udviklet sig en stærk lobby og en overbygning af embedsmænd, der i særlig grad varetager storlandbrugets og forarbejdningsindustriens profitmuligheder.

I relation til budgetstriden er det især medansvarsafgiften, der debatteres. I og for sig er der jo logik i ønsket om at få hævet medansvarsafgiften for at begrænse de vældige overskudslagre af mejeriprodukter. Men en sådan foranstaltning er og bliver et lappeeri på et forrykt system, som i kraft af et garanteret marked til kunstigt høje priser stimulerer overskudsproduktion og sikrer nogle snævre landbrugsinteresser på lønarbejdernes bekostning.

Det er beklageligt, at også en socialdemokratisk landbrugsminister, som burde bekymre sig mere for lønarbejdernes interesser, lægger afgørende vægt på at varetage disse snævre landbrugsinteresser og bevare den fælles landbrugspolitik, som det blev slået fast med syvtommersøm i ministerens indlæg i dag. På god borgerlig vis taler landbrugsministeren om »Danmarks interesser«. Jeg ved ikke, om det er gået op for landbrugsministeren, at det nok så meget er godsejernes som arbejdsmændenes interesser, der skjuler sig bag den nationale etikette.

Til udenrigsministerens redegørelse for budgetstriden vil jeg sige, at jeg er alvorligt bange for karakteren af det kompromis, man nu arbejder for. Det er jeg dels på baggrund af, hvad der skete for et år siden, dels på baggrund af, hvad der allerede er sket i dette års sag. Ministerrådet har strakt sig, så langt man kunne, siger udenrigsministeren, men man må kalde mig Mads, hvis ikke rådet strækker sig endnu længere ud over, hvad man kan.

Sidste år var der som bekendt også en budgetstrid, hvor regeringen og Ministerrådet i starten tog meget kategorisk afstand fra

Parlamentets manøvre – langt mere kategorisk end i år i øvrigt. Alligevel endte sagen med et kompromis, der reelt var et totalt knæfald for Parlamentet, idet man gik med til en forhøjelse af budgettet ud over den tidligere vedtagne maksimale stigning på 2,3 mia kr., svarende til 2/3 af, hvad EF-Parlamentet helt uretmæssigt havde krævet.

Ved forhandlingerne om dette års budget har Ministerrådet strakt sig langt, siger udenrigsministeren, og det tør nok siges. Med de 200 mill. regningsenheder, som fru Hanne Engberg tidligere har omtalt mere indgående, er man allerede langt i retning af sidste års rutschetur.

Udenrigsministeren siger i dag:

»Der er endnu ikke fremsat et nyt budgetforslag. Først når der foreligger et sådant udspil fra Kommissionen, er der mulighed for at vurdere, hvilke muligheder der foreligger for at tilvejebringe en tilfredsstillende løsning.«

I betragtning af, at Kommissionen sidste år støttede EF-Parlamentet i kulissen, er det sandt at sige ikke betryggende. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han kan udelukke, at det, ministeren kalder »en tilfredsstillende løsning«, indebærer en lignende eftergivenesshed over for Parlamentet som sidste års såkaldte kompromis.

Til slut vil jeg anbefale vedtagelse af den dagsorden, som vi er medforslagsstillere til. I øvrigt mener VS, at det eneste acceptable budget for EF i 1980 er på 0,00 kr. eller europæiske regningsenheder, hvis vi nu skal være lidt store i slaget.

Steffensen (KrF):

Næsten alle EF-medlemslande har været tidligere kolonimagter, og bl. a. derfor mener kristeligt folkeparti, at EF har særlige forpligtelser over for udviklingslandene. I 1975 indgik EF en aftale med et stort antal lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet om u-landsbistand og indbyrdes handelsforhold, den såkaldte Lomékonvention. Kristeligt folkeparti ønsker på dette grundlag at udbygge samarbejdet mellem EF og u-landene. Lomékonventionen udløber den 1. april i år, og der er allerede vedtaget en Lomékonvention II, der ganske vist ikke er ratificeret endnu i de enkelte parlamenter, men forhåbentlig bliver det. Kristeligt folkeparti konstaterer